

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

2. Cur coniugali statui mala admisceantur?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

tamen Cælius & alij à priscis Christianis sponsalem annulæ arrhæ nomine datum signo fidei insculptum, hoc est, iugum inter se manuum dextrarum. Hoc enim est hieroglyphicum fœderis, & concordia mutua, apud omnes pænè gentes, atque ex ea coniunctione numerus quadratus efficitur, hoc est, denarius, qui à Pythagora dicebatur prima quadratura, hoc est, perfecta consensus animorum.

CAPUT XXX.

Cur Deus matrimoniorum author & custos, tam multos maritos, aut tam multas uxores malas esse permittat? & quænam sint contra malas mulieres remedia?

I.

QUoniam matrimonia & à natura, & à DEO, atque ea propter bona sint, ac ab ipso naturæ authore & concilientur tam prouidè, & tam mirificè conseruentur, cur in eo tot mala permittuntur esse admixta? quo istud iudicio facit Deus? Siquidem ea mala, neque ipse laudator matrimonij Paulus Apostolus dissimulans scripsit: *Alligatus es uxori, noli querere solutionem. Solutus es ab uxore, noli querere uxorem. Si autem acceperis uxorem, non peccasti. Et, si nupserit virgo, non peccauit. Tribulationem tamen carnis habebunt huiusmodi.* Cur tribulationem? Ad hanc quæstionem generalem, generalis primùm danda est responsio. Postea ad peculiaria mala, etiam peculiariter atque ordine respondebitur.

1. Cor. 7. 27.

II.

In primis igitur, quando vniuersim quæritur, cur mala statui bono admisceantur, vniuersim respondetur, id fieri easdem ob causas, ob quas homines cuncti, & omnis mortalium status mala multa cogitur sustinere. Cur enim à tribulatione coniuges exempti essent, si non sunt exempti Religiosi, & Deo ex toto addicti? 2. Sicut mala arbor malos fert fructus, ita peccatum, quo nihil est peius, mala Mundo inuexit. Peccator enim Adæ dictum est: *Quia audisti vocem uxoris tuæ, & comediisti de ligno, ex quo præceperam tibi, ne comederes, maledicta terra in opere tuo: in laboribus comedes ex ea, cunctis diebus vitæ tuæ.* Sp

Gen. 3. 17.

nas & tribulos germinabit tibi. Si tribulos, & tribulationem. Propterea, sicut per unum hominem, peccatum in hunc mundum intravit, & per peccatum mors, & ita in omnes homines mors pertransiit, in quo omnes peccaverunt; ita pariter pertransierunt tribulationes. 3. Mare, nisi falsum esset, computresceret; sæteretque, nisi fluctibus ac procellis ageretur. Ita coniugia nimis quieta, facillè degenerarent in corruptionem, si non subinde malo aliquo, velut sale, aspergerentur. Interrupta tristitijs suis luctibusque voluptas memoriã renouat voluptatis, in cælo, nunquam interrompenda. Nec terrena ista nausearemus, si nulla in eis inesseret amaritudo. 4. Nemo, sine cruce, & patientia, cælo est dignus. Si enim oportuit pati Christum, & ita intrare in gloriam suam, seruũ Christi fortasse pati non oportebit? Si viride lignum iniectum est in fornacem tribulationis, aridum cur eodem non conijceretur? Quamobrem ipse Seruator ait: *Qui non accipit crucem suam, & sequitur me, non est me dignus.* Rectè autem ait, *crucem suam*; quia quisque habet, in quocunque statu, *crucem suam*; alius hanc, alius illam. Quidam, quia uxorem non habent; quidam, quia habent, cruciantur. Vtrique bene faciunt, si crucem suam seruant. Hoc enim suadet Apostolus dicens: *Alligatus ex uxore, velut cruci? noli querere solutionem.* Quia illa crux tibi data est, vt te ad cælum extollat. *Solutus es ab uxore, & hoc te cruciat? noli querere uxorem, ne magis crucieris.* 5. Medea venefica Iasonem deperibat; cui eum nuberet Glauca regis Creontis filia, Zelotypa illa saga, ipso nuptiarum die, coronam misit auream, vt ex Euripide discimus. Glauca nescia, quid dona hostium possent, in ea corona triumphatura, capiti illam imposuit. Quo facto, illico exarsit flamma, ex qua sponsa obiit. Inuidet, iam ab initio Mundi, humanæ naturæ eam dignitatem diabolus, quæ in matrimonijs illius, Christi cum Ecclesia coniunctionem significantibus, eminet. Quare nullum non lapidem mouet, vt matrimonia disturberet: & sæpe ibi, vbi videtur porrigere coronam, sufficit flammam. Hinc tot videmus coniuges ira, libidine adultera, odio, vindicandi cupiditate inflammatos. Nec rarò, qui se arbitratur in mulierem auream incidisse, experitur, eam plumbeam

Rom. 5. 12.

Luc. 24. 26.

Math. 10. 38.

1. Cor. 7. 27.

Euripides in Medea.

Zz

plumbeam

plumbeam iram habere. Denique pauci sunt, qui vxores suas non vocent *cruces suas*.

III.

Porro vxorem esse *crucem*, & quidem *malam maximam crucem*, non solum Cato testatus est, cum, *mulierem esse malum necessarium*, pronunciaret; sed diuinæ etiam litteræ asseruerunt.

Eccles. 25. 17.
& vers. 22.

Omnia malitia nequitia mulieris, inquit: itemque: *Non est caput nequius super caput colubri, & non est ira super iram mulieris. Commorari leoni & draconi placebit, quam habitare cum muliere nequam.*

Ibid. v. 31.

Denique vt verè *crucem* agnoscas: *Plaga cordis, mulier nequam.* Plura eiusmodi repeti hîc possent ex ijs, quæ supra commemorauimus. Sufficit, à loquacitate, & garrulitate feminarum mariti aures obtundis; à superbia & Juxu veltium marsupia, à bibacitate dolia vacuari. Et

Sunt, quæ mille dolis expugnant dolia: si vir non bibit, vxor erit tanto sitientior illo.

Fuit vir, qui cum ebrius domum rediret, vxorem, & liberos, & ancillas, tandem & canem ex ædibus expelleret; &, ne quidquam viuum domi maneret; ad extremum & felem è fenestris in plateas proiecit; vt solus dominaretur, in suis laribus. Fuit femina quæ cum vicina quotidie potitabat ad ebrietatem; ac eufata magistratus vini potatione interdixit. Annuit illa, & se obsecundaturam dixit; dummodo sibi tunc fas esset merum bibere, quando aliquid venderet, aut emeret. Inter vinum enim, dicebat, venditiones & emtiones esse meliores. Concessit hoc Magistratus. Habuit hæc fæmina domi capram. Eam alternis diebus vicinæ vendidit; & alternis rursus emit ab eadem. Sic quotidie, vt prius, dum contractum haustu faceret, potitabat. Nempe Æthiopem, aut laterem facilius est lavare, quàm emendare mulierem. Septem pelles habet: si vnâ detraxeris inuenies adhuc duriolem. Vltima callum erit.

IV.

Existit ergo hinc prima peculiaris quæstio, cur, in bono statu matrimonij, mulieres malas, aut viros minimè bonos Deus esse sinat? Aio r. Deum suam homini non adimere libertatem. Malæ sunt mulieres, quia malæ esse volunt. Si vellent, bonæ essent; sicut & aliæ quædam bonæ sunt. Quod & de viris respondendo. Sua cuique nimirum cupiditas Deus est. Sic & mu-

men